

Bulletin 309
Jaargang 36
februari 2016

Bestuur

President: Rob Harding
 Secretaris: Albert Middeldorp
 Penningmeester: Henk Drost
 Past-President: Henk Dijk
 Vice-President: Harco Kikkers
 2e Vice-President: Jos Niesink

Bankrekening: IBAN: NL74 RABO 0157 5770 66

Secretariaat

Lions Club Doetinchem
 Ing. A.J.W. Middeldorp
 Willem de Zwijgerstraat 16
 7001 GH Doetinchem
secretariaat@lionsclubdoetinchem.nl

Bijeenkomsten

Iedere maand : 1e woensdag 20.00 uur Vergadering
 3e woensdag 18.00 uur Taphap
 5e woensdag 18.00 uur Taphap met Papillion

Plaats : Bistro de Kruisberg
 Kruisbergseweg 172
 7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
 E-mail : info@dekruisberg.nl

Bij verhindering voor de vergadering
altijd via de site afmelden.

Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur
via de site afmelden.

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zullen de kosten in rekening worden gebracht t.b.v. de fundraisingkas!!

Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden.

<u>Pres(s)praat</u>	4
<u>Oogziekenhuis Zonnestraal</u>	6
<u>Ledenvergadering 3 februari</u>	14
<u>Pietje op de Filipijnen</u>	9
<u>Notities uit het vlinderrijk - Nelly Geurink</u>	13
<u>Theo's Collumn</u>	16
<u>Wie zijn er jarig</u>	17
<u>Commissies 2015-2016</u>	18
<u>Programma</u>	19

Pres(s)praat

Beste Lions,

Op de afgelopen taphap sprak ik over aan aantal onderwerpen die tijdens de Zone vergadering op 10 februari aan orde waren gekomen. De zone bijeenkomst was op briljante wijze door Zone voorzitter Theo Soontiëns vorm gegeven en leverde met een 4-tal sprekers een enerverend samenzijn. Een paar van de onderwerpen zoals "Lezen en schrijven" en "Jeugduitwisseling" hebben reeds ruime aandacht van onze club. Andere onderwerpen waren "100 jaar Lions" en "Duurzaamheid". De notulen van deze Zone vergadering heb ik jullie reeds per email toegestuurd. In "de Lion" en op lions.nl kun je meer over deze onderwerpen teruglezen en in de komende periode zullen de onderwerpen ook zeker in onze club ruimschoots aan de orde gaan komen.

Ter gelegenheid van 100 jaar Lions is een landelijke bloembollen actie gestart. Met ingang van deze week kunnen er kistjes met 10 tulpenbollen worden besteld. Ik roep iedereen graag op zo veel mogelijk kistjes aan te schaffen en te verkopen of weg te geven. Met de opbrengst gaat Lions Nederland samen met de Stichting Het Vergeten Kind, tenminste op een zestal locaties vergeten kinderen een kindvriendelijke omgeving geven. Zie voor meer info en het bestelformulier:

https://www.lions.nl/100_Jaar_Lions/13815/NATIONALE_LIONS_BLOEMBOLLENACTIE.html

In verband met de vele bedrijfsbezoeken tijdens onze clubbijeenkomsten is de tijd voor vergaderen beperkt. Daarom heb ik in goed overleg met betrokkenen er voor gekozen om tijdens het bezoek aan het Zonnestraal ziekenhuis op 3 februari een korte vergadering in te plannen. Dat vinden sommigen niet erg gepast en nog minder als daar dan ook nog een nieuw lid wordt geïnstalleerd. Ik heb uiteraard begrip voor ieders mening en neem een en ander ter harte.

Hoe fantastisch is het dat we Ramon Kuipers als nieuw lid hebben mogen installeren. Ik ben er trots op dat nieuw en jong elan zich aan onze club wil binden. Ramon, van harte welkom!

Ik mag mij als president gelukkig prijzen ook Maarten Telnekes als 2e nieuwe lid dit jaar te mogen verwelkomen. Daar waar de installatie van Ramon niet geheel volgens de tradities verliep, mag ik nu in de herkansing. Ja, ik heb zelfs mijn presidenten ketting uit de kast gehaald en opgepoetst.

Graag zie ik jullie allemaal weer op 2 maart bij Arbor Media.

Rob Harding

Aankomende activiteiten waarvoor ik jullie aandacht vraag

- 25 februari Benefit Concert in Dorsten
- 20 maart jubileum concert Lions club Arnhem 60 jaar
- 31 maart symposium lezen en schrijven
- 25 april districtsconventie
- 4 en 5 juni; natuurlijk staat het zeilweekend met grote rode letters al in jullie agenda.

En tja, dat kacheltje waar ik eerder over vertelde, dat blijkt best duurzaam! We hebben het dan wel over een kachel met een verduveld hoog rendement. In vergelijking met onze open haard is dat een hele grote verbetering. Wij gaan voor duurzaam!

Oogziekenhuis Zonnestraal

Bezoek Oogziekenhuis Zonnestraal op 3 februari 2016

We zijn gastvrij ontvangen door Jarno Koren vestigingsmanager van Ziekenhuis Zonnestraal. Aanwezig waren 19 Lions , 5 leden van de Seniorenkamer en 3 aspirant leden. Iets na 20.00 uur werden we welkom geheten door onze president, die al snel Jarno Koren het woord gaf.

Ziekenhuis Zonnestraal in Doetinchem bestaat sinds 2004. Oorspronkelijk is het oogziekenhuis opgericht in 2004 op landgoed Zonnestraal te Hilversum. Ziekenhuis Zonnestraal Doetinchem is onderdeel van NL Healthcare Clinics BV, de holding waar een viertal specialismen onder ressorteren:

- Oogheelkundige zorg door Oogziekenhuis Zonnestraal
- Dermatologie door Huidziekenhuis Dermicis
- Orthopedie en neurochirurgie door Orthopedium en Medinova
- Sinds 2015 neurochirurgie in Ede door Nedspine Ede

Er zijn 9 vestigingen van Oogziekenhuis Zonnestraal en wel in Doetinchem, Hoogeveen, Emmeloord, Lelystad, Zaandam, Haarlem, Amsterdam, Hilversum en Amersfoort. Amersfoort is een zelfstandige vestiging met een lasercentrum. De holding is gevestigd in Amersfoort waar tevens alle stafdiensten gevestigd zijn. (administratie, automatisering, personeelszaken, kwaliteit , inkoop en marketing & communicatie).

Naast NL Healthcare is er nog een tweede poot waarin de eerste lijnszorg is ondergebracht. Beide zijn onderdeel van NPM Healthcare BV, die op haar beurt weer onderdeel is van NPM BV, Een investeringsmaatschappij die in handen is van de familie Fentener van Vlissingen.

Zoals het een moderne onderneming betaamt kent men ook een visie : Gezonde ogen dragen bij aan de kwaliteit van het leven. Missie: Het bieden van hoogwaardige, toegankelijke en sociaal-economisch verantwoorde oogheelkundige zorg waarbij het belang van de patient altijd centraal staat .

In het Oogziekenhuis Zonnestraal te Doetinchem ziet men jaarlijks 30.000 patiënten. Er vinden 4.000 verrichtingen plaats op de OK. Er zijn naast 3 oogartsen 45 paramedici en administratieve professionals werkzaam op de operatiekamers, de polikliniek en aan de balie/ telefoon. Alle soorten oogaandoeningen worden behandeld. Consult en behandeling vinden alleen plaats na verwijzing door de huisarts of optometrist. Daarom is de relatie met de huisarts en de opticiens zo belangrijk.

In de toekomst zal er meer worden samengewerkt met de ziekenhuizen. Het is zelfs niet ondenkbaar dat het oogziekenhuis na de nieuwbouw van het Slingeland ziekenhuis daar naar toe zal verhuizen. Naar verwachting zullen de kosten in de toekomst dalen door verdergaande automatisering en robotisering, terwijl de kwaliteit omhoog gaat. Dit terwijl de zorgvraag zal toenemen doordat we steeds ouder worden .

Er doen zich 2 nieuwe ontwikkelingen voor :

- ♦ aandoening van de oogzenuw
- ♦ bij vervanging van de ooglens kan de nieuwe lens zodanig zijn dat de oogafwijking daarin verwerkt zit. De verzekeraar vergoedt nu alleen nog maar de operatie.

Kortom er breken spannende tijden aan.

Rond 21:00 uur werd de presentatie afgerond die volgens onze gastheer door de vele vragen een levendig en interactief karakter droeg.

Al met al een interessante en geslaagde avond met dank aan het oogziekenhuis Zonnestraal

Harry Mathijssen

LEDENVERGADERING

Datum: 3 februari 2016

Tijd: 21.00 uur

Plaats: Oogziekenhuis Zonnestraat te Doetinchem

1. Opening en mededelingen

De president opent de vergadering met een welkom .

De president stelt de potentiële nieuwe leden voor: Sander Teunissen, Maarten Telnekes en Ramon Kuipers.

President meldt dat op 25 februari a.s. een muziekavond wordt georganiseerd oor onze Jumelage partner te Dorsten. Aanmelden is nog mogelijk.

T.a.v de jeugduitwisseling geeft Jan van Iersel toelichting.

Theo Soontiens heeft een kandidaat gevonden; Het is Renske ten Veen uit Varsseveld; zij gaat komende zomer voor 3 weken naar (bij voorkeur van haar) Rusland. Lions betalen.

2. Afwikkeling City Curling.

Het bestuur stelt voor, op voordracht van John Brands, een bedrag te doneren van € 2500,= als bijdrage aan het Meedoen Arrangement. Het voorstel wordt voorgelegd aan de leden en wordt geaccordeerd!

3. Goed doel make a wish voor City Golf 2016.

De cie Mij draagt 'make a wish' voor (Annemarie Wink). De doelstelling is wel dat het kinderen betreft in de omgeving Doetinchem. Bart van der Laan geeft toelichting en vindt een donatie van € 2500,= realistisch. Bert Lamers geeft aan dat de lobby voor city golf op tijd in gang moet worden gezet.

4. Installatie van Ramon Kuipers.

Sponsors van Ramon zijn Ruud Wink en Theo Soontiens. Ramon wordt door de president geïnstalleerd. Ramon meldt dat hij blij is met het lidmaatschap.

5. Sluiting.

Tailtwister Theo Soontiens vertelt over anders denken en doen; out of the box is achterhaald!

De president sluit de vergadering en dankt Jarno Koren van Oogziekenhuis Zonnestraal voor de ontvangst en de presentatie!

Verslag opgemaakt op 14 februari 2016 Doetinchem.

Albert J.W. Middeldorp, secretaris.

Pietje op de Filippijnen.

(verslag van een observant)

Het is al weer even geleden dat Pietje en ik samen naar de Filippijnen zijn vertrokken voor allereerst een korte vakantie en daaropvolgend voor haar een verblijf van twee maanden in een kleinschalig kinderopvang tehuis en voor mij de terugreis. Om haar te volgen kun je <http://pietjeopdephilippijnen.waarbenijj.nu/reisverslag/4894685/vakantie#ad-image-122047449> in je zoekmachine invoeren en dan krijg je het laatste verslag op het scherm. Onder het kopje "reisverslagen" kun je ook de andere verslagen lezen.

Het kindertehuis

Het verblijf in het souterrain van de jongste groep, van nul tot een jaar, meet ongeveer vier bij vier meter. Een enkel raampje zorgt voor enig licht, een tl-balk voor kunstlicht. In de kamer een tiental "wiegies" met evenzoveel kinderen. Dit is zowel slaapzaal als speelzaal waarbij de vloer de box is waarin gespeeld en gekropen kan worden. Daarnaast is een soort douche/wc waar de kinderen gewassen worden in een teiltje op een plank, koud water is voldoende, omgevingstemperatuur als buiten, dus 30+ graden. Mocht er toch warm water nodig zijn dan komt dat in een emmer van de bovenverdieping. Pietje heeft een draagzak meegenomen waarin de kinderen zo nu en dan mee naar buiten mogen. Hier half op de berg is de lucht tamelijk schoon. Achter het gebouwtje huist de wasvrouw onder een afdak die dagelijks met de hand alle spulletjes wast en droogt aan een ijzerdraadje dat onder en naast het afdak gespannen is.

Op de begane grond is een iets grotere kamer en een soort terras waar de grotere kinderen huizen. Er is ook een zandbak en met een schepje en een bekertje kan je heel lang spelen. Alle kinderen die zijn afgestaan of te vondeling gelegd worden "klaargestoomd" voor adoptie ergens ter wereld. Mocht een adoptie niet snel lukken dan krijgen de kinderen les van de vrouw van de plaatselijke pastor die daartoe een soort kamerschooltje in het souterrain van een piepklein kerkje heeft naast het kindertehuis. Meer dan lezen en schrijven is het niet maar toch. De leiding van het tehuis is in handen van een Canadees echtpaar, het werk wordt gedaan door autochtonen, de financiën komen vanuit het buitenland.

Het verloshuis

Naast het kindertehuis is een verloshuis gevestigd met vier kamers waar bevallingen kunnen plaatsvinden. De vrouwen komen uit de naastgelegen krottenwijken. Vader is meestal onbekend of heeft de benen genomen op het moment dat de zwangerschap duidelijk werd. Dus meestal zijn het gezonde jonge vrouwen. De begeleiding van de bevalling is in handen van lokale verloskundigen met altijd wel één of twee buitenlanders die bijvoorbeeld aan het goede aantal bevallingen per jaar moeten komen voor hun registratie. De laatsten betalen om de bevallingen te mogen doen! Groot probleem is hier geboortebeperking. Met financiële hulp van de Filipijnse overheid wordt de vrouwen een injectie aangeboden die een jaar onvruchtbaarheid garandeert. Definitieve sterilisatie is ook mogelijk bij de staatsziekenhuizen in de stad, zelfs voor een gereduceerd tarief dat dan ook nog door het verloshuis betaald wordt. Zo probeert men de ongebreidelde kinderaanmaak iets te reguleren.

De TBC kliniek

Kliniek is een groot woord, zoals veel in de openlucht gebeurt, wordt het spreekuur in de krottenwijk ook in de openlucht gehouden. De communicatie gaat getrapt, het luisteren naar de longen door de kleding heen. Veel rochels gehoord, maar wat doe als je iets hoort dat op een hartafwijking wijst? Bewoners van een krottenwijk zijn niet verzekerd. De medische kennis is waarschijnlijk wel aanwezig in de staatsziekenhuizen, maar niet gratis. De TBC behandeling financieren is één, maar een open hartoperatie...?

Het leven

De lokale temperatuur is voor de één een verademing voor de ander een drukkende hitte. Zeker in de grote stad, wij kunnen dan wel klagen dat de hoeveelheid fijnstof in het westen van het land de norm overtreft, daar is de lucht heel wat voller van onaangename stoffen. De gemiddelde motorfiets, en daar zijn er heel veel van, rijdt op tweetakt-benzine en dat al heel wat jaren. Enige speling in het motorblok garandeert een matige verbranding en dus rookpluimen bij ieder optrekken en schakelen. Zo ook de auto's die hun motor natuurlijk door laten draaien, airco, bij stilstaan in de file en stilstaan komt nog al eens voor, gezien de gemiddelde snelheid van zes kilometer per uur in de stad.

Openbaar vervoer is in handen van Jeepney's en tricycles. Een Jeepney is het best voor te stellen als een verlengde 1 tons militaire DAF truck met een motor van onbestemde origine. De laadruimte heeft twee banken in de lengte voor gemiddeld tussen de 18 en 22 personen. Dat is in de praktijk niet het maximum maar het minimum. Er achteraan hangen kan ook op een soort treeplank. Buiten de stad kunnen ook passagiers meegenomen worden op het imperiaal. Lekker in de buitenlucht. Een tricycle is in basis een motorfiets, variërend van een oude Yamaha twee takt tot een moderne Honda 150cc viertakt. Daar is dan een zijspan aan bevestigd van variabele grootte: voor vrachtvervoer(een varken bijvoorbeeld) of voor personen, twee toeristen of vier autochtonen, en op de duo-zit kunnen ook nog twee mensen zitten en kinderen gaan bij voorkeur op de benzine tank. Kortom een gemiddeld gezin heeft slechts één brommer nodig voor vervoer van A naar B(eter). Een afdakje boven de zijspan en boven de motor houdt de meeste directe zonneshijn weg en kan tevens gebruikt worden om andere zaken die niet in de kuip kunnen, te vervoeren zoals een multiplex plaat van 2.44 bij 1.22 meter. Gewoon met de hand vasthouden. Dit alles gaat ook de bergen in, niks grote Harley of Ducati met 1000cc, gewoon volhouden. Voor echte motorfans overigens een eldorado: denk aan 40 kilometer aan een stuk langs berghellingen met als maximum 100 meter rechtuit dan een bocht van minimaal 45 en maximaal 180graden? Geen bruggen ter overspanning van de ene bergketen naar de andere maar gewoon de helling volgen tot een pas op 1000 meter hoogte en dan weer naar zeeniveau!

Relativerend is dan een bezoek aan een “missie”museum hoog in de bergen met foto’s uit de oude doos. In 1952 woonden daar nog “koppensnellers”, waren wegen nog steile paadjes, kleren niet noodzakelijk en de beschaving van een andere orde dan nu. Het enige dat gebleven is, is de waterbuffel, toen en nu in gebruik om rijstvelden om te ploegen. Rijst die in de bergen maar een maal per jaar geoogst wordt, in het laagland drie oogsten per jaar. En ook het belangrijkste voedsel van de Filippijn, zes keer per dag een kommetje rijst met zo nu en dan iets extra’s als kipvlees, een ei of iets groens. De keuken in restaurants is veel gevarieerder zolang het basis bestanddeel maar rijst kan zijn.

Palawan is een toeristeneiland. De tricycles hebben hier het uiterlijk van een auto met soms koplampen en soms richtingaanwijzers die het al of niet doen evenals de rest van de verlichting. Maar ook prachtige witte stranden, een blauwe doorzichtige zee. Op deze zee varen trimarans die je van het ene naar het nog mooiere volgende strand brengen. Heerlijk eten met gebakken rijst en lokaal bier. En toch ook iets wereldlijks(zie foto). Hierop het enige contact met de lokale Lions clubs dat ik heb kunnen bewerkstelligen maar Pietje zal er voor zorgen dat ons vaantje goed terecht komt.

Bart Jaap Pull ter Gunne

Notities uit het Vlinderrijk

Nelly Geurink

een bevlogen en veelzijdige Papillon

Het idee om een afspraak te maken met Nelly leefde al heel lang. Het kwam er alleen niet van... Maar toen ik haar op een ochtend bij de sportschool tegenkwam was het zo geregeld. En dus zat ik twee dagen later bij haar aan tafel om eerst te genieten van een kop koffie maar vooral ook van het schitterende Vivaldi-uitzicht op de weilanden en de Kruisbergse bossen. Wat moet het mooi zijn om zomaar vanuit de mooie kamer de vier jaargetijden aan je voorbij te zien trekken!

Directe aanleiding voor het gesprek was het nogal vage idee dat ik had over het werk dat Nelly zou doen met jongeren met een beperking. Daar wilde ik meer over weten...

Welnu, zij werkt onder de vleugels van ZoZijn 4 dagen in de week als begeleidster op een bus die kinderen met een meervoudige complexe handicap naar het orthopedisch centrum Anneriet brengt. Dagelijks worden daar ongeveer 30 jongeren in de leeftijd van 4 tot 18 jaar naar toegebracht. Ik was verbaasd over de regio waar deze kinderen vandaan komen. Van Zutphen tot Arnhem, een enkel kind zelfs uit Duitsland. Uiteraard worden meerdere bussen daarbij ingezet. Afhankelijk van de te rijden afstand wordt al om 07.15 uur met de rit begonnen om op tijd (09.00 uur) aan te komen. En natuurlijk moeten de kinderen om 15.00 uur ook weer naar huis gebracht worden.

Het beeld wat Nelly van de kinderen schetst laat zien dat het belangrijk is dat er behalve natuurlijk de chauffeur ook een begeleider nodig is. Het niveau is buitengewoon laag, praten kunnen de kinderen vaak nauwelijks, er is een behoorlijke mate van autisme. En een breed scala van beperkingen. Vertrouwen speelt daarbij een belangrijke rol. Daarom is het nodig dat de begeleiders hen goed leren kennen. Vaak moeten de begeleiders zich beperken tot het "afdraaien van een bandje", omdat teveel veranderingen en prikkels tot grote onrust kan leiden. Om het niveau een beetje duidelijk te maken noemt zij het voorbeeld van een ongeveer 16-jarige jongen die dagelijks in haar bus zit.

(orthopedisch centrum Anneriet)

Voor hem moet een bus altijd rijden en alleen naar voren. Uiteindelijk heeft hij leren begrijpen dat een bus voor een stoplicht of spoorwegovergang moet wachten, maar als er iets anders de bus noodzaakt stil te staan of zelfs achteruit te rijden dan is zijn standaard reactie : “De bus heeft poep gedaan”. Dat slaat natuurlijk nergens op maar dit is nu eenmaal het niveau dat deze kinderen hebben. Het kost mij geen enkele moeite om mij voor te stellen dat het begeleiden van deze kinderen een lastige taak is waarin je zult moeten proberen om je in te leven in hun denkwereld. Vaak een wereld van een 2 of 3 jarige.

Naast deze begeleidingstaak is Nelly een ochtend in de week ook bezig met koken als activiteit. Natuurlijk niet om met deze kinderen een maaltijd te bereiden, maar om ze een gevoel te geven van wat de verschillende ingrediënten zijn en iets van de verschillende geuren te laten ontdekken. Kortom, het stimuleren van de zintuigen. Het klinkt zo eenvoudig maar het lijkt mij een moeilijke opgave om dat bij te brengen. Ik kan mij niet anders voorstellen dat je niet alleen eindeloos geduld moet hebben om met deze kinderen om te gaan maar dat het ook een heel een groot beroep doet op het empathisch vermogen van een begeleider.

Nelly is in 2003 begonnen als vrijwilligster en is inmiddels in dienst van ZoZijn. Wat het werk voor haar aantrekkelijk maakt is de noodzaak om je in te willen leven in de omstandigheden van de kinderen. Hun vooruitzichten zijn immers (meer dan) beperkt. Ik heb grote bewondering voor alle mensen die zich om deze jeugd bekommeren! Daarnaast vindt Nelly het prettig om met haar collega's om te gaan, evenals met de ouders van de kinderen. Vanzelfsprekend hebben die ook hun problemen met hun zo beperkte kinderen en is een goed contact met de begeleiders van het grootste belang. Zoals gezegd is Nelly als vrijwilligster begonnen en nu helemaal vertrouwd met de materie van deze groep. En dat is bijzonder want zij heeft oorspronkelijk een heel andere opleiding gekozen. Opgroeiend in Sneek heeft zij de middelbare school in Bolsward gevolgd en aansluitend de zgn N19-akte gehaald. Een opleiding voor docente aan een huishoudschool met als raakpunten naaldvakken, zorg, wonen, voeding en kleding. Om vervolgens ook voor de klas te gaan staan op een huishoudschool in Enschede. Maar het duurde niet lang of zij kwam tot de conclusie dat het toch niet de baan was waarin zij voldoende bevrediging kon vinden. En koos zij voor een heel andere stap: zij vertrok naar Israel om daar in een kibboets te gaan werken. Zouden wij tegenwoordig spreken van een halfjaartje backpacken, begin 70er jaren was het niet ongewoon om een tijd in de kibboets te gaan werken. Er komen was geen probleem, er waren georganiseerde reizen te over. Zij kwam terecht in de buurt van Tel-Aviv waar zij een bont internationaal gezelschap jongeren aantrof. De werkzaamheden waren divers: (natuurlijk) sinaasappels plukken, werken in de keuken, wasserij en gewoon de afwas doen. Beetje nadeel was wel het vroege beginnen met dan wel weer als voordeel vroeg klaar te zijn. Iets verdienen was er niet bij, kost en inwoning waren gratis. Wel af en toe extra postpapier en sigaretten (die zij als ruilmiddel gebruikte) en bonnen voor de kibboetswinkel.

Het klimaat in de kibboets was niet erg religieus. Wel werden er de Joodse hoogtij-dagen meegevierd zoals het Poerimfeest. Toch heeft zij ook het land enigszins kunnen ontdekken. Af en toe uitstapjes naar de bekende plaatsen. Een enkele keer heeft zij iets gemerkt van de spanning die natuurlijk ook toen al rond het land heerste. Een aanval van Hezbollah vanuit zee op het strand bij Tel-Aviv, gevolgd door een snerpand alarm en noodgedwongen binnen zitten.

Na ruim een half jaar in Israel te zijn geweest kwam Nel weer naar Nederland. Het onderwijs was voor haar geen echte optie meer en daarom besloot ze een opleiding tot diëtiste te volgen in Groningen. Door haar vooropleiding mocht zij direct in het 3^e jaar instromen. Maar na voltooiing van deze studie heeft zij niet heel veel met deze opleiding gedaan. En dat heeft ook te maken met haar ontmoeting met Chris via haar zus. Hij studeerde in Groningen evenals de zus. Beiden lid van dezelfde studentenvereniging. En zo werd na eerst een tijdje een Lat-relatie in het hoge noorden uiteindelijk de richting Doetinchem ingeslagen.

Nelly en Chris hebben drie kinderen: oudste zoon Maarten is grafisch ontwerpen in Utrecht, tweede zoon Wim heeft de voetsporen van Chris gevolgd en werkt nu op diens kantoor en dochter Anne-Marie is zelfstandig ontwerpster in Arnhem. (Met enige trots laat Nelly mij een kinderboek zien dat door haar is ontworpen en waaraan zowel moeder als dochter een bijdrage hebben geleverd.)

Al heeft Nelly niet echt als diëtiste gewerkt, stilgezeten heeft zij zeker niet. Op talloze terreinen heeft zij als vrijwilligster gewerkt. Zo heeft zij zich bezig gehouden met alfabetisering lang voordat het begrip laaggeletterdheid zijn intrede deed, heeft zijn in diverse schoolcommissies gezeten, is ouderling geweest, vaak op pad geweest als collectant, heeft zich ingezet voor de Moeder Theresastichting, was betrokken bij de kindernevendiensten in de kerk en natuurlijk ook penningmeester van de Papillons... Daarnaast zijn Nelly en Chris ook nog een aantal jaren pleegouder geweest.

Ondanks haar drukke werkzaamheden besteed zij graag haar tijd aan andere hobby's. Zo leest zij graag. Op dit moment herleest zij "Knielen op een bed violen" van Jan Siebelink. Niet zo zeer omdat zowel Nel als Chris een gereformeerde achtergrond hebben, maar omdat binnenkort de verfilming van het boek naar Doetinchen komt. En die gaat zij natuurlijk met haar leesgroepje zien. Maar lekker koken thuis is misschien nog wel een grotere hobby. De keuken heeft zij er in ieder geval voor. Terwijl ik nog even naar buiten kijk, laat ik in mijn fantasie de vier jaargetijden nog even aan mij voorbij trekken, hoor ik Vivaldi en ruik ik de heerlijke pizza Quattro Stagioni die Nelly heeft klaargemaakt....

Henk Breuker

Theo's Column

Het is een mindset

“Elk nadeel hep zijn voordeel”. Ook voor zonevoorzitters. Bijvoorbeeld dat je regelmatig niet op clubavonden kunt zijn. Omdat die een activiteit in de zone overlappen. Dat is een nadeel. Je raakt op details de verbinding met de gebeurtenissen een beetje kwijt. Dat wil je niet. Dat gebeurt. Dat is echt een nadeel.

Maar, zoals dat ook gaat met opgroeiende neefjes: je ziet ze een tijd niet en hup, op de verjaardag van hun moeder, je zus, zie je ineens een ander mens voor je staan. Kon die vorige keer dat je hem zag nog nauwelijks lopen, nu zie je hem zijn vader een app op de iPad uitleggen. Je moffelt de Duplo aanvullingsset die je voor hem gekocht hebt weg en frommelt hem al net zo onhandig tien euro in de hand met het excuus dat je geen tijd had om een cadeau te kopen.

Zo veranderd deed zich ook de club aan mij voor toen ik, na een maand of twee geoorloofde absentie, afgelopen week ineens weer aanwezig kon zijn op een clubavond. Maar liefst drie nieuwe gezichten gaven acte de présence! Jonge, frisse, gezichten met die nieuwsgierige blik in de ogen die je herkent van kinderen vlak voor binnenkomst van Sinterklaas. Ze weten dat uit die hele zak met pakjes in ieder geval een paar cadeautjes aan hen ten deel zullen vallen. Maar ze weten nog niet welke. En zo werden die avond de pakjes in geanimeerde gesprekken een-voor-een van hun papier ontdaan en onwillekeurig beoordeeld of die voor de nieuwsgierige bestemd was. Met als gevolg een geanimeerde sfeer vol dynamiek. De nauwkeurige luisteraar kon een grotere amplitude dan normaal in de toonhoogtes van de gesprekken waarnemen en dat zegt alles. En dan was er nog een aspirant lid niet eens aanwezig!

Het bijzondere is dat op hetzelfde moment in een andere club in Doetinchem ook vier nieuwe Lionsleden aan de groep werden voorgesteld. LC Isala, de vrouwenclub die vorig jaar besloot ‘gemengd’ te worden, is er, net als onze club, in geslaagd vier nieuwe, aansprekende, mannelijke leden te werven. Natuurlijk! Zij kunnen hun onmiskenbare vrouwelijke charmes in de strijd werpen om leden te werven, maar toch, daar stonden toch maar mooi vier nieuwe leden. Uit dezelfde vijver gevist.

Hoe is het mogelijk? Want was het niet héééél moeilijk om leden te vinden? Lopen de ledenaantallen in het District niet kwartaal na kwartaal langzaam maar onmiskenbaar terug, ondanks het maandelijks gehamer op groei vanuit Oakbrook, District en Zone? Worden clubs die twee of drie nieuwe leden per jaar werven niet als Olympische kampioenen gelauwerd en geëerd met badges en banners door de Opperleeuw uit Amerika? Omdat het zo moeilijk is?

Afgelopen week kwam ik in Elten terecht in een avond die mede georganiseerd was door een van de leden van LC Montferland. Het ging over de economische kansen van het dorpje. Daar trof ik heel toevallig een jonge docent Scheikunde van een middelbare school die ik kende van enkele projecten. We waren wederzijds verrast elkaar daar te zien en raakten in gesprek. Zo kwam onontkoombaar ook de Lionsclub ter sprake en ik maakte me op voor een lange uitleg over service en mannen en elitair en zo. Maar nog voor ik me daaraan kon wijden riep hij uit: - "De Lions!" Dat lijkt me zo leuk!"

Ik wist niet hoe snel ik mijn kaartje af moest geven om een afspraak te maken voor een vervolgesprek. Zo makkelijk kan het soms gaan.

Theo Soontiëns

Wie zijn er jarig in februari en maart 2016

Peter Bob Peerenboom 3 februari (69)

Jan Jurriens 9 februari (64)

Bert Lamers 17 februari (64)

Henk Drost 24 februari (63)

Marnix Jansen Venneboer 1 maart (69)

John Brands 9 maart (59)

Jan Kruit 12 maart (81)

Tom Jacobs 20 maart (60)

Henk Dijk 23 maart (62)

Commissies 2015-2016**De Commissie Internationaal**

Theo Soontiëns (VZ)
 Gerben Weulen Kranenburg
 Han Meibergen
 Henk Dijk
 Henk Drost
 Jan van Iersel
 Marnix Janssen Venneboer

De commissie Maatschappij

Bart van der Laan (VZ)
 Hans Kietselaer
 Jan Jurriëns
 Peter-Bob Peerenboom
 Toon Gasseling

De commissie Publiciteit

Harrij Mathijssen (VZ)
 Harco Kikkers
 Henk Breuker
 Pim Vestiens
 Han Meijbergen
 Theo Soontiëns

De commissie Programma

Bert Lamers (VZ)
 Gerard Roelofsen
 Martin Liefink
 Tom Jacob

De commissie Mensen :

Chris Geurink (VZ)
 Albert Middeldorp
 Ruud Wink
 Willem Terpstra
 Henk Dijk
 Ruud Wink

De commissie Middelen

John Brands (VZ)
 Bart Jaap Pull ter Gunne
 Jos Niesink
 Kees van Steenberg

Programma

2 september 2015	18.00 uur <i>Seizoensopening</i>	
16 september 2015	18.00 uur <i>Taphap LOL</i>	
7 oktober 2015	20.00 uur <i>TailorSteel Varsseveld - Carel van Sorgen</i>	
21 oktober 2015	18.00 uur <i>Taphap met "Roll Call"</i>	
31 oktober 2015	18.00 uur <i>Rolling Dinner</i>	
4 november 2015	20.00 uur <i>Het Gevangeniswezen - Ruut Bernsen</i>	
18 november 2015	19.00 uur <i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
2 december 2015	20.00 uur <i>Sinterklaas</i>	
16 december 2015	18.00 uur <i>Tap Hap en city curling</i>	
9 januari 2016	12.30 uur <i>Nieuwjaarsreceptie in Wehl</i>	
13 - 17 Januari 2016	<i>Ski Weekend</i>	
20 januari 2016	18.00 uur <i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
3 februari 2016	20.00 uur <i>Oogziekenhuis "Zonnestraal" - Jarno Koren</i>	
17 februari 2016	18.00 uur <i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
2 maart 2016	20.00 uur <i>Arbor Media Doetinchem - Ron Smit</i>	
16 maart 2016	18.00 uur <i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
30 maart 2016	18.00 uur <i>Vijfde woensdag - in Borghuis</i>	
6 april 2016	20.00 uur <i>100 jaar Zumpe - Esther Korndewal</i>	
20 april 2016	18.00 uur <i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
4 mei 2016	20.00 uur <i>Dodenherdenking</i>	
18 mei 2016	18.00 uur <i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
1 juni 2016	20.00 uur <i>Avond met de nieuwe commissies</i>	
4 - 6 juni 2016	<i>Zeilweekend</i>	
15 juni 2016	18.00 uur <i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
29 juni 2016	17.00 uur <i>Presidentwisseling</i>	

Ramon Kuipers
Lionslid 3 februari 2016

